

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
12. februar 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-115/15	NA Sagen vedrører: 1) Skal en tredjelandstatsborger, som er tidligere ægtefælle til en unionsborger, kunne godtgøre, at den tidligere ægtefælle udøvede sine traktatsikrede rettigheder i værtsmedlemsstaten på tidspunktet for deres skilsmisse, for at bevare sin ret til ophold i henhold til artikel 13, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF? 2) Har en unionsborger i henhold til EU-retten ret til ophold i en værtsmedlemsstat i medfør af artikel 20 TEUF og 21 TEUF under omstændigheder, hvor den eneste stat i EU, hvor borgeren har ret til ophold, er den stat, hvor vedkommende er statsborger, men hvor en kompetent domstol har fastslået, at en udsendelse af denne borger fra værtsmedlemsstaten til den stat, hvor vedkommende er statsborger, udgør en krænkelse af dennes rettigheder i henhold til EMRK's artikel 8 eller chartrets artikel 7? 3) Hvis unionsborgeren i spørgsmål 2 ovenfor er et barn, har den forælder, der har forældremyndigheden over barnet alene, i så fald en afledt ret til ophold i værtsmedlemsstaten, hvis barnet ville være nødsaget til at følge forælderen, hvis denne blev udsendt fra værtsmedlemsstaten? 4) Har et barn ret til ophold i værtsmedlemsstaten i henhold til artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1612/68 (nu artikel 10 i forordning (EU) nr. 492/2011), hvis den af barnets forældre, der er unionsborger, og som har været beskæftiget i værtsmedlemsstaten, ikke længere	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet	Mundtlig forhandling	18.02.16

	opholder sig i værtsmedlemsstaten, når barnet påbegynder uddannelse i den pågældende stat?			
C-593/14	<p>Masco Denmark et Damixa Er EF-Traktatens artikel 43, jf. artikel 48 (nu EUF-Traktatens artikel 49, jf. artikel 54), til hinder for, at en medlemsstat ikke indrømmer et hjemmehørende selskab skattefritagelse for renteindtægter i tilfælde af, at et koncernforbundet selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, ikke har skattemæssigt fradrag for de korresponderende renteudgifter som følge af regler (som de i sagen foreliggende) i den pågældende medlemsstat om rentefradragsbegrænsning i tilfælde af tynd kapitalisering, når medlemsstaten indrømmer et hjemmehørende selskab skattefritagelse for renteindtægter i tilfælde af, at et koncernforbundet selskab, der er hjemmehørende i den samme medlemsstat, ikke har skattemæssigt fradrag for de korresponderende renteudgifter som følge af nationale regler (som de i sagen foreliggende) om rentefradragsbegrænsning i tilfælde af tynd kapitalisering?"</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Erhvervsstyrelsen	Mundtlig forhandling	03.03.16

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-300/15	<p>Kohll et Kohll-Schlesser Er princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed, som navnlig er fastsat i artikel 45 TEUF, til hinder for bestemmelserne i artikel 139b, stk. 1, i loi modifiée du 4 décembre 1967 concernant l'impôt sur le revenu, for så vidt som disse forbeholder indrømmelsen af det heri omhandlede skattefradrag til de personer, der er i besiddelse af et kildeskattkort?</p>	SKAT	GA	16.02.16
C-446/14	<p>Tyskland mod Kommissionen Påstande: Den appellerede dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 16. juli 2014 i sag T-295/12 ophæves i sin helhed. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger. Herudover gives Forbundsrepublikken Tyskland fuldt medhold i de påstande, der blev nedlagt i første instans.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	18.02.16
C-176/13 P	<p>Bank Mellat mod Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. januar 2013 i sag T-496/10 ophæves. Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen og forkaster det af Bank Mellat anlagte søgsmål til prøvelse af de anfægtede retsakter. Bank Mellat tilpligtes at betale de omkostninger, som Rådet har afholdt i første instans og under denne appelsag.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	18.02.16
C-19/15	<p>Verband Sozialer Wettbewerb Den Europæiske Unions Domstol forelægges i</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	18.02.16

	<p>henhold til artikel 267 TEUF følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 1, stk. 2, i Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer: Skal artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 fortolkes således, at bestemmelserne i denne forordning også gælder for ernærings- og sundhedsrelaterede oplysninger, som gives i kommercielle meddelelser i forbindelse med reklame for fødevarer, der leveres i den foreliggende form til den endelige forbruger, hvis den kommercielle meddelelse eller reklame udelukkende er henvendt til fagkredse?</p>			
C-504/14	<p>Europa-Kommissionen mod Den Helleenske Republik</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Den Helleenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2 og 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF (1) af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, a) idet den ikke har truffet passende foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne samt forstyrrelser af de arter, for hvilke området er udpeget, og b) har tilladt tiltag (uden at gennemføre en passende vurdering af dets virkninger som fastsat i artikel 6, stk. 3), der i sig selv eller i forbindelse med andre planer eller projekter kan påvirke den omhandlede lokalitet væsentligt ved at formindske eller ødelægge yngleområdet for den prioriterede art <i>Caretta caretta</i>, som befinder sig i dette område, hvilket forvolder forstyrrelser for den omhandlede art, og som endelig formindsker og ødelægger klithabitaterne 2110, 2220 og den prioriterede naturtype 2250 samme direktivs artikel 12, stk. 1, litra b) og d), idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at indføre en streng og effektiv beskyttelsesordning for havskildpadden <i>Caretta caretta</i> (prioriteret art) i bugten Kyparissia med henblik på at undgå enhver forstyrrelse af denne art i yngleperioden og enhver aktivitet, der kan beskadige eller ødelægge dens yngleområder. Den Helleenske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljøstyrelsen	GA	18.02.16
C-526/14	<p>Kotnik e.a.</p> <p>1) Skal bankmeddelelsen – når henses til de konkrete retsvirkninger, som den medfører – fortolkes således, at den har bindende virkning i forhold til de medlemsstater, der tilsigter at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af økonomien ved at yde statsstøtte til fordel for kreditinstitutter, når denne støtte er irreversibel og ikke umiddelbart kan trækkes tilbage, under hensyn til, at Den Europæiske Union i henhold til artikel 3, stk. 1, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har enekompetence på statsstøtteområdet, og at Kommissionen i henhold til artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har kompetence til at træffe afgørelse på</p>	Justitsministeriet	GA	18.02.16

	statsstøtteområdet?			
T-328/14	<p>Jannatian mod Rådet</p> <p>Påstande: Følgende retsakter annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren: (i) Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39), (ii) Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 281, s. 81), (iii) Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1), (iv) Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1), (v) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 350/2012 af 23. april 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 110, s. 17), (vi) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 709/2012 af 2. august 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 208, s. 2), (vii) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 16), (viii) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 55), (ix) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 522/2013 af 6. juni 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 156, s. 3), (x) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1203/2013 af 26. november 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 316, s. 1) og (xi) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 397/2014 af 16. april 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 1). Rådet tilpligtes at betale en erstatning på 40 000 EUR for de tab, som sagsøgeren har lidt som følge af sin fejlagtige opførelse på listen. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	18.02.16
C-117/15	<p>Reha Training</p> <p>1. Skal vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en overføring til almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 og/eller en kommunikation til offentligheden som</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	23.02.16

	<p>omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 2006/115, altid ske efter de samme kriterier, nemlig</p> <ul style="list-style-type: none"> • at en bruger med fuldt kendskab til konsekvenserne af sine handlinger medvirker til at give tredjepersoner adgang til det beskyttede værk, hvilket de i modsat fald ikke ville have haft adgang til • at »almenheden«/»offentligheden« angiver et ubestemt antal potentielle modtagere og desuden indebærer et betydeligt antal personer, idet den ubestemte karakter foreligger, når der er tale om »alle«, dvs. ikke medlemmer af en privat gruppe, og at det med et »betydeligt antal personer« angives, at antallet skal ligge over en vis minimumsgrænse, hvorfor en flerhed af personer, som er for lille eller endog ubetydelig, ikke opfylder kriteriet, idet det i denne forbindelse ikke kun er relevant at vide, hvor mange personer der har sideløbende adgang til det samme værk, men ligeledes hvor mange personer der har adgang til værket efter hinanden • at der er tale om et nyt publikum, til hvilket værket overføres/kommunikerer, dvs. et publikum, som ophavsmanden til værket ikke har taget i betragtning, da han godkendte dets anvendelse i form af overføring til almenheden/kommunikation til offentligheden, medmindre den efterfølgende overføring/kommunikation sker under anvendelse af en specifik teknisk fremgangsmåde, der er forskellig fra den oprindelige overføring/kommunikation, og • at det ikke er uden relevans, om den pågældende udnyttelse sker med vinding for øje, samt om denne almenhed/offentlighed er modtagelig for brugerens overføring/kommunikation og ikke blot er »fanget« ved et tilfælde, hvorved dette ikke er en ufravigelig betingelse for, at der foreligger en overføring til almenheden/kommunikation til offentligheden? 			
C-461/14	<p>Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Kongeriget Spanien indtil den 29. juli 2008, der er datoen for udpegning af et særligt beskyttet område for fugle, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 i direktiv 85/337/EØF (1) som ændret ved direktiv 97/11/EF (2) og 2003/35 (3) om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, artikel 4, stk. 4, i direktiv 2009/147/EF (4) om beskyttelse af vilde fugle, og tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43/EF (5) om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter fra den nævnte dato for udpegningen af et særligt beskyttet område for fugle. Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljøstyrelsen Energistyrelsen	GA	23.02.16
C-614/14	<p>Ognyanov</p> <p>Sagen vedrører: Foreligger der en tilsidesættelse af EU-retten (artikel 267, stk. 2, TEUF, sammenholdt med artikel 94 i Domstolens procesreglement, artikel 47 og artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder eller andre relevante</p>	Udenrigsministeriet	GA	23.02.16

	<p>bestemmelser), når den ret, der har forelagt en anmodning om præjudiciel afgørelse, efter at den præjudicielle afgørelse er truffet, fortsætter retssagen og selv træffer afgørelse i sagen uden at erklære sig inhabil. Grunden til inhabiliteten skulle være, at retten i anmodningen om præjudiciel afgørelse har givet udtryk for et foreløbigt standpunkt i sagen (idet den har anset visse faktiske omstændigheder for at være fastslået og en bestemt bestemmelse for at finde anvendelse på disse faktiske omstændigheder)? Det præjudicielle spørgsmål stilles ud fra den forudsætning, at alle procesretlige bestemmelser til beskyttelse af de berørte parter ret til at påberåbe sig beviser og forhandle mundtligt er blevet overholdt i forbindelse med fastlæggelsen af de faktiske omstændigheder og de relevante retsregler med henblik på forelæggelse af den præjudicielle anmodning. 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares med, at det er lovligt at fortsætte retssagen, foreligger der da en tilsidesættelse af EU-retten, når A) retten i sin endelige afgørelse gengiver alt det, som den har fastslået i den præjudicielle anmodning, uden ændringer og med hensyn til disse faktiske og retlige løsninger afviser at optage nye beviser og høre de berørte parter (konkret vil retten kun optage beviser og høre de berørte parter vedrørende spørgsmål, der ikke blev anset for fastslået i den præjudicielle anmodning)? B) retten optager nye beviser og hører de berørte parter vedrørende alle relevante spørgsmål, herunder de spørgsmål, hvorom retten allerede har givet udtryk for sit standpunkt i den præjudicielle anmodning, og retten i sin endelige afgørelse giver udtryk for sit endelige standpunkt, der er støttet på alle optagne beviser og er dannet efter drøftelse af de berørte parter argumenter, uanset om beviserne blev optaget, før den præjudicielle anmodning blev forelagt, eller efter den præjudicielle afgørelse blev truffet, og argumenterne blev fremført før eller efter? 3) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares med, at det er foreneligt med EU-retten at fortsætte retssagen, er det da foreneligt med EU-retten, såfremt retten beslutter sig for ikke at fortsætte hovedsagen, men at erklære sig inhabil på grund af partiskhed, fordi en fortsættelse af sagen ville være i strid med national ret, som yder en højere grad af beskyttelse af de berørte parter interesser og hensynet til retsplejen, når denne inhabilitetserklæring er baseret på, at: A) retten inden for rammerne af den præjudicielle anmodning, før den træffer sin endelige afgørelse, har givet udtryk for et foreløbigt standpunkt vedrørende retssagen, hvilket ganske vist er tilladt i henhold til EU-retten, men ikke i henhold til den nationale lovgivning B) retten i givet fald vil formulere sit endelige standpunkt i to afgørelser og ikke i én (såfremt man antager, at den præjudicielle anmodning ikke udgør et foreløbigt, men et endeligt standpunkt), hvilket ganske vist er lovligt i henhold til EU-retten, men ikke i henhold til national ret?</p>			
--	--	--	--	--

Forenede sager T-279/15, T-280/15, T-281/15 og T-282/15	<p>Pirelli Tyre mod KHIM (Battistrada)</p> <p>Påstande: Den anfægtede afgørelse annulleres. Den af Pirelli Tyre SpA i henhold til artikel 67 i forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design indgivne begæring om restitutio in integrum tages til følge, og det fastslås, at den betaling for opretholdelse af EF-designet for den anden femårsperiode, som er foretaget ved overførsel fra den løbende konto nr. 000069, der er oprettet i Bugnion SpA's navn, er retmæssig, og at det omhandlede EF-design således forsat er gyldigt. Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale de af Pirelli Tyre SpA afholdte omkostninger i denne sag.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	23.02.16
C-292/14	<p>Stroumpoulis e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er en medlemsstats sømænd, som har arbejdet på et skib, der førte et flag fra et tredjeland uden for Den Europæiske Union, i henhold til bestemmelserne i Rådets direktiv 80/987/EØF for så vidt angår tilgodehavender, som de har hos rederiet – der havde vedtægtsmæssigt hjemsted i tredjelandet, men forretningssted i den pågældende medlemsstat, og som henset til dette forretningssted blev erklæret konkurs af retten i denne pågældende medlemsstat i henhold til denne medlemsstats lovgivning – omfattet af beskyttelsen i henhold til dette direktiv henset til det formål, som direktivet forfølger, og uanset om arbejdsaftalerne var reguleret i henhold til tredjelandets lovgivning, og medlemsstaten ikke kan kræve, at rederen, som 2) Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 80/987/EØF fortolkes således, at en tilsvarende beskyttelse omfatter den udbetaling, som Naftiko Apomachiko Tameio [forsikringskassen for sømænd], herefter »NAT«) i henhold til artikel 29 i lov nr. 1220/1981 skal foretage af tre måneders løn bestående af den grundløn og de godtgørelser, som er fastlagt i de relevante kollektive overenskomster for græske sømænd, der arbejder på skibe, der fører græsk flag eller på udenlandske skibe, der har indgået en aftale med NAT, hvilken betaling ifølge denne artikel udelukkende skal foretages, såfremt de omhandlede sømænd er blevet efterladt i udlandet?</p>	Sofartsstyrelsen	Dom	25.02.16
C-299/14	<p>Garcia-Nieto e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Gilt das Gleichbehandlungsgebot des Art. 4 Verordnung (EG) Nr. (EGV) 883/2004 - mit Ausnahme des Exportausschlusses des Art. 70 Abs. 4 EGV 883/2004- auch für die besonderen beitragsunabhängigen Geldleistungen iS von Art. 70 Abs. 1, 2 EGV883/2004? 2. Falls 1) bejaht wird: Sind - gegebenenfalls in welchem Umfang – Einschränkungen des Gleichbehandlungsgebots des Art. 4 EGV883/2004 durch Bestimmungen in nationalen Rechtsvorschriften in Umsetzung des Art. 24 Abs. 2 Richtlinie 2004/38/EG(RL 2004/38/EG)möglich, nach denen der Zugang zu diesen Leistungen ausnahmslos für die ersten drei Monate des Aufenthalts nicht besteht, wenn Unionsbürger in der Bundesrepublik Deutschland</p>	Udenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet	Dom	25.02.16

	<p>weder Arbeitnehmerinnen, Arbeitnehmer oder Selbständige noch aufgrund des § 2 Abs. 3 des Freizügigkeitsgesetzes/ EU (FreizügG/EU) freizügigkeitsberechtig sind? 3. Falls 1) verneint wird: Stehen andere primärrechtliche Gleichbehandlungsgebote - insbesondere Art. 45 Abs. 2 AEUV in Verbindung mit Art. 18 AEUV - einer nationalen Bestimmung entgegen, die Unionsbürgern eine Sozialleistung in den ersten drei Monaten ihres Aufenthalts ausnahmslos verweigert, die der Existenzsicherung dient und gleichzeitig auch den Zugang zum Arbeitsmarkt erleichtert, wenn diese Unionsbürger zwar weder Arbeitnehmerinnen, Arbeitnehmer oder Selbständige noch aufgrund des § 2 Abs. 3 des FreizügG/EU freizügigkeitsberechtig sind, aber eine tatsächliche Verbindung zum Aufnahmestaat und insbesondere zum Arbeitsmarkt des Aufnahmestaats aufweisen können?</p>			
C-454/15	<p>Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14 i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (1), idet det ikke for hvert af de deponeringsanlæg, der er beskrevet i punkt 26 i nærværende sag (deponeringsanlæg for ikke farligt affald i Ortuella, Baskerlandet, og i Zurita og Juan Grande, De Kanariske Øer) har vedtaget de foranstaltninger, der er nødvendige for at anmode operatøren om at udarbejde en overgangsplan og sikre den fulde gennemførelse af denne plan i overensstemmelse med direktivets krav, med undtagelse af kravene i direktivets bilag I, punkt 1, senest otte år efter datoen i direktivets artikel 18, stk. 1. Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra b), i direktiv 1999/31, idet det ikke for hvert af de deponeringsanlæg, der er beskrevet i punkt 37 i nærværende sag (9 deponeringsanlæg til ikke farligt affald: Vélez Rubio (Almería), Alcolea de Cinca (Huesca), Sariñena (Huesca), Tamarite de Litera (Huesca), Somontano — Barbastro (Huesca), Barranco de Sedases (Fraga, Huesca), Barranco Seco (Puntallana, La Palma), Jumilla (Murcia) og Legazpia (Guipuzkoa) og 19 deponeringsanlæg for inert affald: Sierra Valleja (Arcos de la Frontera, Cádiz), Carretera Pantano del Rumblar (Baños de la Encina, Jaén), Barranco de la Cueva (Bélmez de la Moraleda, Jaén), Cerrajón (Castillo de Locubín, Jaén), Las Canteras (Jimena y Bedmar, Jaén), Hoya del Pino (Siles, Jaén), Bellavista (Finca El Coronel, Alcalá de Guadaira, Sevilla), El Patarín (Alcalá de Guadaira, Sevilla), Carretera de Arahal-Morón de la Frontera (Arahal, Sevilla), Carretera de Almadén de la Plata (Cazalla de la Sierra, Sevilla), El Chaparral (Écija, Sevilla), Carretera A-92, KM 57,5 (Morón de la Frontera, Sevilla), Carretera 3118 Fuente Leona — Cumbres mayores (Colina Barragona, Huelva), Llanos del Campo (Grazalema — Benamahoma, Cádiz)</p>	Miljøstyrelsen	Dom	25.02.16

	<p>Andrada Baja (Alcalá de Guadaira, Sevilla), Las Zorreras (Aldeira, Granada), Carretera de los Villares (Andújar, Jaén) La Chacona (Cabra, Córdoba) og Chaparral — La Sombrerera (Puerto Serrano, Cádiz)) har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for snarest muligt i henhold til artikel 7, litra g), og artikel 13 i direktiv 1999/13 at nedlukke de anlæg, der ikke i overensstemmelse med direktivets artikel 8 har fået tilladelse til fortsat drift. Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>			
Forenede sager C-458/14 og C-67/15	<p>Promoimpresa</p> <p>Sagen vedrører: Er princippet om etableringsfrihed, princippet om forbud mod forskelsbehandling og princippet om fri konkurrence som omhandlet i artikel 49 TEUF, 56 TEUF og 106 TEUF, samt det i disse artikler knæsatte rimelighedsprincip, til hinder for nationale bestemmelser, der som følge af flere på hinanden efterfølgende lovgivningsmæssige indgreb fastlægger en gentagen forlængelse af udløbsfristen for koncessioner til bestemte statslige maritime, sø og flodarealer af økonomisk betydning, således at koncessionernes løbetid ved lov forlænges i mindst 11 år, og der bevirker, at koncessionshaveren bevarer retten til en eksklusiv økonomisk udnyttelse af arealet, selv om gyldigheden af den til vedkommende tildelte koncession er udløbet, og potentielle erhvervsdrivende hermed fratages enhver mulighed for at opnå en tildeling af arealet ved offentlige udbudsprocedurer?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	25.02.16
C-557/14	<p>Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at opfylde den dom, der blev afsagt den 7. maj 2009 i sag C-530/07 (1), Kommissionen mod Den Portugisiske Republik. Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale en tvangsbøde på 20 196 EUR for hver dags forsinkelse i opfyldelsen af den ovenfor nævnte dom, der blev afsagt i sag C-530/07, regnet fra datoen for afsigelse af dom i nærværende sag og indtil datoen for opfyldelsen af den dom, der blev afsagt i den førnævnte sag C-530/07. Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale et fast dagligt beløb på 2 244 EUR fra datoen for afsigelsen af dom i den nævnte sag C-530/07 indtil datoen for afsigelse af dom i nærværende sag eller indtil datoen for opfyldelsen af den dom, der blev afsagt i den førnævnte sag C-530/07, såfremt denne dato indtræffer først. Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljøstyrelsen	GA	25.02.16
C-559/14	<p>Meroni</p> <p>1) Skal Bruxelles I-forordningens artikel 34, nr. 1), fortolkes således, at en tilsidesættelse af rettigheder, der tilkommer personer, som ikke er parter i hovedsagen, inden for rammerne af en sag om</p>	Justitsministeriet	GA	25.02.16

	<p>anerkendelse af en udenlandsk retsafgørelse kan udgøre en grund til at anvende klausulen om grundlæggende retsprincipper i den nævnte artikel 34, nr. 1), og afslå at anerkende den udenlandske afgørelse, for så vidt som den berører personer, som ikke er parter i hovedsagen? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal chartrets artikel 47 da fortolkes således, at principperne om en retfærdig rettergang, som er forankret heri, tillader, at der i en sag vedrørende iværksættelse af foreløbige, sikrende retsmidler foretages en begrænsning af de ejendomsrettigheder, der tilkommer en person, som ikke har været part i sagen, når det er foreskrevet, at enhver, som berøres af afgørelsen om foreløbige, sikrende retsmidler, til enhver tid har ret til at indgive begæring til retten om ændring eller ophævelse af afgørelsen, og at det overlades til sagsøgerne at forkynde afgørelsen for de berørte personer?</p>			
T-79/14	<p>Secop mod Kommissionen Kommissionens afgørelse af 18. december 2013, Aiuto di Stato SA.37640, C(2013) 9119 final — Aiuti per il salvataggio a favore di ACC Compressors S.p.A., Italia (statsstøtte SA.37640 K[2013] 9119 endelig; redningsstøtte til ACC Compressors S.p.A., Italien), erklæres i henhold til artikel 264, stk. 1, TEUF for ugyldig. Europa-Kommissionen tilpligtes henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement at betale sagens omkostninger.</p>	Finanstilsynet	Dom	01.03.16
C-241/15	<p>Bob-Dogi 1) Skal udtrykket »om der foreligger en [...] arrestordre« ved anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra c), i rammeafgørelse [2002/584/RIA] fortolkes således, at det vedrører en – intern – national arrestordre udstedt i henhold til den udstedende medlemsstats strafferetsplejeregler og således ikke en europæisk arrestordre? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan den omstændighed, at der ikke foreligger en – intern – national arrestordre da udgøre en implicit grund til at afslå fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre?</p>	Justitsministeriet	GA	02.03.16
C-26/15 P	<p>Spanien mod Kommissionen (appel) Påstande: Appellen tiltrædes, og dommen afsagt af Retten den 13. november 2014 i sag T-481/11, Spanien mod Kommissionen, ophæves. Bilag I, afsnit 2, punkt VI D, femte led, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager (1) annulleres. Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Energistyrelsen	Dom	03.03.16
C-12/14	<p>Kommissionen mod Malta Påstande: Det fastslås, at Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 46b i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikrings-ordninger</p>	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	03.03.16

	<p>på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (1), som ændret og konsolideret ved forordning nr. 118/97 af 2. december 1996 (2) og artikel 54 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (3), idet den har nedsat maltesiske alderspensioner med beløbet for en tjenestemandspension i Det Forenede Kongerige i henhold til The Principal Civil Service Pension Scheme, The National Health Service Pension Scheme eller Armed Forces Pension Scheme 1975 med hensyn til The Royal Air Force</p> <p>Republikken Malta tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>			
C-179/15	<p>Daimler</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 5, stk. 1, litra b), i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker forstås således, at indehaveren af et varemærke har ret til at foretage retlige skridt mod tredjemand, der er benævnt i en annonce på internettet, hvori der er anvendt et tegn, som kan forveksles med varemærket, der henviser til en af denne tredjemand leveret tjenesteydelse, der er af samme art som de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, således at offentligheden kan få det fejlagtige indtryk, at der er en formel handelsforbindelse mellem denne tredjemands virksomhed og varemærkeindehaveren, selv om annoncen ikke er blevet lagt på internettet af den person, der er benævnt heri, eller for dennes regning, og selv om annoncen kan findes på internettet, til trods for at den i annoncen benævnte person har gjort, hvad der med rimelighed kan forlanges for at fjerne den, uden at dette er lykkedes?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	03.03.16
C-351/14	<p>Rodríguez Sanchez</p> <p>1. Er et ansættelsesforhold mellem en »socio-trabajador« (arbejdstagende andelshaver) og et »cooperativa de trabajo asociado« (arbejdsandelsselskab), som det, der er reguleret i artikel 80 i (den spanske) Ley 27/99 om andelsselskaber og artikel 89 i Ley 8/2003 om andelsselskaber i regionen Valencia, omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2010/18 om »Den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov«, hvilken aftale er defineret i denne rammeaftales § 1, stk. 2, og kan dette forhold, selv om det i de nationale retsregler og retspraksis betegnes som »selskabsmæssigt«, anses for at være et »ansættelsesforhold« som omfattet af EU-retten? Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, ønskes subsidiært følgende oplyst: 2. Skal § 8, stk. 2, i »Den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov« (direktiv 2010/18), nærmere bestemt den bestemmelse, hvorefter »[g]ennemførelsen af bestemmelserne i denne aftale [ikke] udgør en gyldig begrundelse for at sænke det generelle niveau for</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	03.03.16

	<p>beskyttelse af arbejdstagerne på det område, der dækkes af denne aftale«, fortolkes således, at hvis medlemsstaten ikke udtrykkeligt har gennemført direktiv 2010/18, kan det beskyttelsesområde, som medlemsstaten selv definerede, da den gennemførte det tidligere direktiv 96/34, ikke indskrænkes? Kun såfremt et af disse to spørgsmål besvares bekræftende, og såfremt direktiv 2010/18 kan anses for at finde anvendelse på et associeret ansættelsesforhold som sagsøgerens, forelægges af de grunde, der anføres nedenfor, følgende øvrige spørgsmål: 3. Skal § 6 i »Den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov«, der er knyttet til direktiv 2010/18, fortolkes således, at der er en forpligtelse til, at den nationale gennemførelsesregel eller -overenskomst omfatter og tydeliggør arbejdsgivernes forpligtelse til at »overveje« og »besvare« arbejdstagernes anmodninger om »ændrede arbejdstider og/eller -mønstre«, når de vender tilbage fra forældreorlov, under hensyntagen til både arbejdsgiveres og arbejdstageres behov, og at gennemførelseskravet ikke kan anses for at være opfyldt ved en national retsforordning eller selskabsmæssig forskrift, der betinger den faktiske gennemførelse af denne rettighed af, om arbejdsgiveren udelukkende på grundlag af eget skøn vælger at efterkomme de nævnte anmodninger? 4.- Har § 6 i »Den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov« i lyset af artikel 3 i direktiv [2010/18] og de »afsluttende bestemmelser« i rammeaftalens § 8, i tilfælde af manglende gennemførelse direkte horisontal virkning, henset til at der er tale om en fællesskabsretlig minimumsbestemmelse?</p>			
T-675/14	<p>Spanien mod Kommissionen Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 9. juli 2014 om udelukkelse fra EU-finansiering af udgifter, som medlemsstat-erne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den vedrører Kongeriget Spanien. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	03.03.16